

תש"ז

עש

בני

ספר

חוקי הנשים

ובו דינים והלכות, בקשות ותפילות, יסודות האמונה, חיבורי
מוסר וחכמה, מצוות טובות, והנהגות ישרות, הנחוצות לנשים
ולבנות.

למרנא ורבנא, האשל הגדול, המפורסם בחיבוריו הקדושים
בנסתר ובגלוי, גאון ישראל וחפארתו, רבן של כל בני הגולה,

כקש"ח כמוהר"ר יוסף חיים זצוק"ל

תירגמו ללשון הקודש

בן-ציון מוצפי

יצא לאור על ידי

אוצר המזרח — מכון בן איש חי

ירושלים התשל"ט

מחמם דמו בצהלת פנים / בלילות קרים וגשומים:

חרפה למשיא לאדם שפל את כחו / וגם אם כמטר שופע עשרו:

חבל על כבוד אומה שהשפל מנהיגה / בהוצאותיה ומאכלה יתחשבן עמה:

יִחָשֵׁב מֵאֲכָלֵי רַעִייתו / וידחפה לריק במכתו:

תמצא אשה שווה גמלים שמונים / ויש ששוה פרסת גמלים:

יש שווה צלוחית בושם יקרה / ויש שווה זפת משקל אוקיה:

יש והלואי ולא יאריך ה' ימיה / תזמין האורח לשוב אליה:

יש לבה לב טהור / תאכיל הרעב קטן וגדול:

תגיש לאורח שפע מאכל ומשקאות / ותשכיבהו על מצעות משי יקרות:

פרק שבעה עשר

שמענה נשים, אלה הדברים, המפורשים בדברי החכמים, הקדומים בזמנים. בשעה שברא הבורא את חוה מגוף אדם, אמר אם אברא אותה מראשו, תהיה גאוותנית. ואם אבראנה מעיניו, תהיה מביטה בגברים. ואם אבראנה מהאזניים, תקשיב לשיחות הזרים. ואם אבראנה מהפה, תדבר דברים רבים. ואם אבראנה מהלב תצא קנאית, ותקנא גם מהעניים. ואם אבראנה מהיד, תהיה שולחת ידה תמיד, על כל דבר אשר תמצא. ואם אבראנה מהרגלים, תהיה טיילנית, תעזוב ביתה ותשוטט בחוץ. אבל אבראנה מהצלע מקום מוסתר, כדי שתהיה נסתרת, ובכל דבר שאמרו לה, ציווה אותה תהיי צנועה, תהיי צנועה.

וכן הנשים, ישמרכם הרחום, הצניעות, מאוד נחוצה לאשה, מכל הצדדים, מבפנים ומבחוץ. תחלה, אופן מלבושיה והופעתה, צריכה להיות מסודרת, על המנהגים הנחוצים, אסור לה לעשות שום דוגמא וצורת לבוש, אשר יגלה משהו מבשרה. כי האשה אסור לה שיחולל דבר מגופה, רק פניה צוארה וכפות ידיה. ושאר איבריה כולם עטופים. והביטו הנשים על אנשי אירופה, מנהגם לא להסתר מפני זרים, ובכל זאת מלבושיהם מסודרים, לא מתגלה מגופם, רק פניהם וצוארם, כפות ידיהם וראשם. ואמת נכון מגולה שערם, ולפי הדין שלנו אסור הדבר, אבל יש להם איזה התנצלות, כי אומרים לא נתיישב המנהג הזה אצל כל נשותיהם, מבנות אומתם וחוף לאומתם, נעשה גילוי השער, כמו גילוי פניהם וכפות ידיהם, ואינו גורם הרהור אצל האנשים, במבט עיניהם.

וכן אסור לאשה ללבוש מלבוש דק, אשר ייראה דרכו הלבוש הפנימי. ומחוץ לחוקי הדת, דבר זה בושה וחרפה, מחוץ לנימוסי הנשים, הנהוגים בין כל הבריות. אמת הדבר כי האשה מורשית ללבוש מלבוש המתאים ויפה לה, וכל דבר אשר בו תתקשט ותתייפה. אבל כל מלבוש שאינו מקובל בין הנשים היהודיות, אסור לה ללבושה, במיוחד בגדים המיוחדים לאשה פרוצה.

אשה הצנועה ומסודרת, גם בכיתה לא תוריד גרביה מרגליה, היות והגרביים מאוד נחוצות לאשה, ואפילו בימים החמים. ויש נשים מרוב